

PETROSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre 2 kor. | Egészévre 8 kor.
Fél évre 4 „ | Egyes szám ára 20 fillér

Felelős szerkesztő:

ZÁDORY KÁROLY.

Laptulajdonos:

FIGULI ANTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Petrozsény és Vidéke” szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a kiadóhivatalhoz czimzendők. — Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények mérsékelt áron számíttatnak.

A szabadságtörvények szentesítésének évfordulója.

Április 11-ikét, a szabadságtörvények szentesítésének napját, mint nemzeti ünnepet törvénybe iktatta a törvényhozás.

Fő jellemvonása minden igaz honfinak, hogy tisztelettel hajol meg a szentesített törvények előtt, melyekben a népképviselő és az uralkodó egyetértő intézkedése jut kifejezésre.

Tagadhatlan, hogy ez az ünnep nem ment át a nemzet köztudatába; tagadhatatlan, hogy a nemzet közérzete március 15-ikét ünnepli a szabadságvivmányok nagy eseményeként; tagadhatatlan, hogy a népekre érzelmeket, eszméket erőszakolni nem lehet, de tagadhatatlan az is, hogy nemzetünk életében nagy jelentősége van április 11-ikének, annak a napnak, a midőn 1848-ik évben az apostoli magyar király a március 15-én kifejezésre juttatott s törvénybe iktatott népakaratot mint Szent István koronájának viselője, mint a törvényhozási alkotások legfelsőbb tényezője, hozzájárulásával szentesítette. És mert ezt a napot mint nemzeti ünnepet törvénybe iktatta a törvényhozás, annak jelentősége tiszteletet parancsol annál is inkább, mert mit sem von le március 15-ikének jelentőségéből, sőt tulajdonképpen március 15-ét királyi hozzájárulással sanctionálja.

Törvéynél fogva negyedszer nemzeti ünnep ez a nap, melynek politikai vonatkozásához nem lehet szavunk s hírlapirói feladatunk körén túl nem terjeszkedünk, midőn az egyéni nézet és meggyőződéstől eltekintve, miként március 15-ikének, úgy ezen napnak ünnepléséről is hűen referálunk:

*

Petrozsényben a középületeken s több magán házon nemzeti zászlót lengetett a tavaszi szellő. Dél előtt 10 órakor a róm. kath. templomban Hussek Gyula lelkész által celebrált énekes nagymisén jelen voltak a hatóságok s közhivatalok képviselői a tanuló ifjúság s ezek tanítói, tanítónői és tanárai. Az ev. ref. templomban tartott isteni tiszteleten Kósa Mihály lelkész hazafias szép beszédben emlékezett meg e napról, melyen a nemzet és a király felfogásban, érzelemben találkoztak, mely áldásos összhangnak emlékét törvénybe iktatta az ország törvényhozása.

Istentiszteletek végeztével az áll. elemi iskolák növendékei, az állami iskola szépen díszített nagy termébe gyűltek össze, hol 30 kis leány és fiu szavalt hazafias alkalmi költeményeket, hazafias énekeket zengtek s Fekete József áll. tanító magvas, szép beszédben méltatta az ünnepélyt*) mely Vigh Nándor igazgató következő záróbeszédével ért véget:

— Örömmel ünnepelünk ma! Évfordulója ama korszakalkotó eseménynek, midőn a magyar király szentesítette a magyar nemzet akaratát. Megértettétek annak a nagy vívmányának jelentőségét, mely után:

„Buzgó imádság pedett
Százvezrek ajakán.”

Megértettétek, hogy 1848-ik évi április hó 11-én irta alá a fölkezt apostoli király azokat a törvényeket, melyekkel 300 esztendeig tartott elnyomatás után a magyar nemzetnek ősi szabadsága, eltiport alkotmánya visszaadott.

Megértettétek azt is, hogy a szellem, a gondolat szabad szárnyalása ezen a napon törte szét békóját, hogy a sajtószabadság törvénybe iktatott elismerést nyert.

Azokat a gyönyörű hazafias költeményeket, melyeket most hallottatok, melyeket olvashattok ma, azelőtt nem volt szabad kinyomatni. Megszűnt az önkény uralma nemzetünk felett és ell lett ismerve önrendelkezési joga a népre és királyra egyaránt kötelező törvényekkel.

Tavaszi volt akkor is, mint most.

A zsarnok önkény nemzetünk enyészteréről álmodott, s legjobbjainkban is csak a bizalom élt, ez a magasztos lelkesítő erő, mely kiemel a csüggedés posványából. És miként a természet új életre kel; háromszázados elnyomatás után diadalmaskodott a nemzeti eszme.

Érzületben, erőben összefort a nép, melynek nagysága előtt minden földi hatalom eltörpül s

„Nemzeti nagyléttünk nagy temetője”

felett:

„Árpád hős magzatjai felvirágozának”

Ti is kedves gyermekek a tavaszt jelentitek . . .

A haza jövője az ifjúság.

Vessétek ezt jól elmétekbe és szívetekbe s merítetek az ősök példájából lelkesedést és honszerelmet.

Minden szó, minden ének, mely a mai örömműnpen a szívetek nemesítésére, elmétek képzésére emelt ezen falak között és Isten felszentelt hajlékában elhangzott . . . arra int, arra buzdít benneteket, hogy ezen vérrrel szerzett szép honnak hű fia, hasznos polgárai legyetek.

Felhozta Isten kárpát szent bérceire őseinket ezer év előtt s ezen idő óta folytonosan küzdöttünk a honért, ezen vérrrel szerzett föld megtartásáért s szabadságunk kivívásáért. És bár elhullának legjobbjaink a hosszú harc alatt, bár idegen népek és nemzetek elnyomásunkra, nemzeti létünk megsemmisítésére törektek, megóvta Isten a magyart a pusztulástól, a megsemmisüléstől, sőt kivívta szabadságát a jog, az igazság erejével és az országtanácsa által hozott szabadságtörvényeket Szent István koronájának fölkezt viselője az apostoli magyar király 1848 évi április hó 11-én szentesítvén, nem véres tusákban, békében vívta ki legszentebb jogainak elismerését.

Ennek emlékét törvénybe iktatta a törvényhozás, nemzeti ünnepé tette a népképviselő és a legalkotmányosabb uralkodó, azzá tette a honfi szívek érzülete, azzá tettétek ti is kedves gyermekek, midőn tisztá lelketek háláadó imája az Ur szent hajlékában felemelkedett a népek és nemzetek Istenéhez; megünnepeltétek az által, hogy ide a Múzsák csarnokába összejöttétek hazafias énekeket zengve, lelkesítő költeményeket szavalva dicsőítettétek a nagyidők, a honfi erények hőseit és a nagy események emlékét.

A halhatatlan hősök és az ősök dicsősége fényt sugároz ti reátok is és az azokról, valamint a korszakalkotó nagy eseményekről hálával kell megemlékeznetek, hogy ebből példát merítve felbuzduljatok lelkesedésre a honért, a királyért és ajkatokon ezen imaszerű szót száljon nemzetünk nagy Istenéhez:

„Isten áldd meg a magyart,”

A Szt. Ferenczrendű nővérek zárda-iskolájában hazafias énekek s szavatok után egyik

nővér méltatta az ünnepélyt igen szép alkalmi beszédben.

A gymn. ifjúság délután 4 órakor tartotta az ünnepélyt, a mult számunkban közölt program szerint, (azon változással hogy Erdélyi J. „Könyörgés” czimű költeményét Liszka Károly szavalta.) Az ünnepély fénypontja Priváry Géza következő alkalmi szónoklata volt:

A 1848-ik év eseményei azon legdicsőbb korszakát képezik hazánk történetének, melyre a romlatlan szívű utód mindig a legszentebb kegyelettel fog vissza emlékezni, Arra köszöti őt szívének benső háláérzete, hogy a nagy ősök nagy emlékeit, becsülje tisztelje s ne feledje ezek között április 11-ét, azon napot se, melyen nem az ősi vitézség, hanem az államférfiúi bölcs belátás, az örök igazság és emberszeretet ült diadalt. Az 1848-iki törvények szentesítése pillanatában megszületett az új Magyarország, melyet a nagy Széchenyi prafétái szelleme előre megjósolt, mely a nemzet millióinak szívében titkos vágyként élt, és melyekért buzgó fohász epedezett százvezrek ajakán.

Nincs is, nem is szabad ellentétet keresnünk ezen nap és március 15-ike között, melyet szintén méltan és oly lelkesedéssel ünnepel a magyar ifjúság és a magyar nép, mint a magyar szabadság hajnalát. Sőt nem is hajnala volt márc. 15-e a magyar szabadságnak, hanem több, a szabadság napfölkelt, mert a szabadság hajnala már előbb derengett. Ámde a nap fölkelt még nem teljes világosság, csak kezdete a nap-palnak, az általános és áldásos munkálkodásnak. Márc. 15-ke a szabadság vágyának elemi erővel való kitörése ugyan; de bármily sikeres felbuzdulásnak, dicső tetteknek csak akkor van értéke, ha az intézményben is érezteti maradandó hatását!

És az ég különös kegye, csodaszerű hatalma nyilatkozott meg abban, hogy a márciusi mozgalmas napok ideáljait csakhamar törvények örökítették meg, úgy hogy joggal mondhatjuk, hogy ekkor lett testté az új Magyarország.

E két nap tehát egy hosszabb folyamatnak két kimagasló fénypontja s e szerint egymással a legszorosabb összefüggésben van s nem azt jelenti, hogy most ezt becsüljük túl a másik rovására, máskor meg amazzt, hisz április 11-ke éppen szankeziója, törvényesítése márc. 15-ének!

1848 április 11-én nem volt senki az egész magyar hazában, ki a törvények szentesítése napján szívből ne küldte volna fohászát az egek Urához, hogy megérni engedte ezen dicső napot. Háláadó isteni tiszteleteket tartottak országszerte, öröm mámor fogott el mindekit vallás, nemzetiség, és rendkülönbsége nélkül, hogy Magyar ország összes lakosai a haza édes fiaivá, a mostoha testvérek édes testvérekké lettek!

Nekünk magyaroknak nagy szükségünk van arra, hogy nemzeti életünk minden ily nagyszerű, fontos ünnepé a jövőben is folytonosan tiszta és eszményi ragyogásban álljon lelki szemeink előtt. Ha nemzeti történetünk ily nagy, szent és dicső eseményét nem tartanók érdemesnek, hogy belőle, erőt, kitartást merítsünk a jövő munkálkodásra és a még reánk váró fontos feladatokra; hálátlank volnánk őseink szelleme iránt, kik ezt a napot tudásukkal, hosszú küzdelmükkel és kitartásukkal kivívták számunkra.

Mert e dicső napot küzdelmes korszak előzte meg. II. József erőszakos ujitásai felrázták n nemzetet. Szükségét érezték annak, hogy alkotmányunk annyi viharral daczolt, de már rozoga épületét gyökeresen átalakítsák. Már az 1790-ki országgyűlésen megkezdődtek a javításra czélzó törekvések, de a kormány a franczia forradalom rémképeitől mgijedve, semmi reformról sem akart hallani. Az a néhány lelkes hazafi, kik a szabadság

egyenlőség testvériség magasztos eszméitől megittasulva, azoknak megvalósításáról ábrándoztak, a hóhér pallosa alatt vérzettek el.

De az eszmét megőlni nem lehet. Vöröket nem ontották hiába! A múlt század első évtizedeiben felvirradt végre egy boldogabb kor hajnala és a szabadság és testvériség álma megreszkettette a világot, mámorba ringatták az emberi nem haladásáért lelkesülő szellemeket. Hanem míg a mozgalom szülőföldjén, Franciaországban, jövőt akartak teremteni anélkül hogy a múltnak dicsőségét és nagyságát tekintetbe vették volna, addig nagyjaink az ősök alkotásában szent ereklét látva, a múltat a jelenhez összehangba hozni volt főtörésvésők s szó sem volt forradalmi fekevesztettségéről, tisztán új jogok erőszakos kicsikarásáról, hanem a régi jogok önkényes megosztásáról. A nemesség megértve a kor szavát, saját kiváltságai feloldozásával a népek millióit magához emeli és jogokban részesíti. Országgyűléseinken végig zugott ugyan a szenvedélyek vihára, mert a francia forradalom szellemi áradata ellepte az egész világot, megtermékenyítette az agyakat, lánggra gyújtotta a szíveket, de maga Kossuth Lajos, ezen, hazánk egész feltűnt tündöklő csillag, ki a vezérszerepet, vitte országgyűléseinken, ki lángszavával, csodás ékes szólásával, ellenálthatatlanul ragadott magával mindenkit, ki új életet lehel a nemzetbe, mindenkibe, aki csak szerette a hazát és jűdét szívén viselte. Kossuth nem akart forradalmat. Erősen hitte, hogy a nemesszi-vű uralkodó, V. Ferdinánd szakit gonosz tanácsadóival, kik ítőztak minden újítástól, minden magyar hazafitól, mint valami kísértettől; megvolt győződve, hogy meghallgatja a király a nemzet jogos ohaját, Kossuth és a nemzet nem is csalódtak várakozásukban. Ápril 11-én a nemzet kitűző lelkesedése közt hirdették ki a szentesített törvényeket.

Ujongott az egész nemzet és méltán, mert a társadalom százados választó falait ledöntötték-e törvények.

E törvények szentesítése után az ország minden polgára egyenlővé lett, egyenlővé a törvény előtt, egyenlő a jogokban és kötelességekben. Mindenki védi a hazát, mindenki részt vesz a közterhek viselésében, mindenki szabadon gyakorolhatja jogait. Eddig Magyarország néhány százezer nemesből állott, most milliókra rug a szabad magyar polgárok száma. Szóval teljesült mindaz, amit a nemzet előbb csak álomképnek hitt.

De a boldogság mámore nem tartott soká. A bécsi udvari párt ármányt szőtt a nemzet ellen. Az új alkotmány megszüllárduását és állandosítását megakarták akadályozni, fellázították a magyar ellen a nemzetiségeket. De a magyar nemzet a királytól szentesített törvényeket nem engedte megsemmisíteni, az újonnan szerzett jogait nem engedte megsemmisíteni, kész volt azokat szíve vérével megvédeni!

És megkezdődött a csodás önvédelmi harc, a titáni küzdelem, midőn a magyar egymaga küzdött a minden oldalról rá zuduló ellenségekkel: a horvátokkal, oláhokkal, tótokkal, nemetekkel és oroszokkal.

Ime tehát a szabadság virága, mely csak imént kezdett a szabadság élető levegőjében virulni, vérből fűrészt meg szírmait, s a napsugár, mely derős fényvel árasztá el a magyar hazát, megtört a szabadság hősök kiomló vérében.

Bámolnotok, csodálónotok kell magyar ifjak azon Isten kegyelméből való óriások küzdelmét, kik megfuvatták a harci riadó, és ádáz tusában vezették a nemzetet, de csak akkor, mikor megbizonyosodott, hogy szóval, türelemmel a nemzetet megmenteni nem lehet!

De végre elhallgatott az ágyúk dörgése, Elnémult, elesenedült minden.

Nem halatszott azután csak a rabok, bűncseinek csörgése, a vértanúk végső sohaja, a kibujdósok zokogása. . . . Elhulltak legjohajaink. . . . Mily gyászos temetkezés, mily szíves-velőrázó pusztulás! . . .

Sirba szállni készült egy nemzet!

De a magyarok Istennek áldó keze a végpusztulás felé siető nemzetet feltartóztatta!

Megvirradt. A szosszú éjjelre újra ránk mosolygott a szabadság napja. A szabadság vértől áztatott rózsái újra virulni kezdtek. Most is uralkodo jó királynunk belátta, hogy a nepeket a jog, igazság, törvény és akaratuk ellenére boldogítani nem lehet, s a haza bölcsének, Deák Ferencnek tanácsára, vissza állította az alkotmányt s újból szentesítette az 1848-iki törvényeket.

1867-ben létrejött a kiegyezés s a nemzet lelke-

sűtlen koronázta királyllyá I. Ferencz Józsefet. a legalkotmányosabb uralkodónkat, jóságos ősz királyunkat, kit az Isten tartson meg számos évekig a magyar hazájárá!

A kiegyezés óta több mint egy negyed század mult el s a magyar nemzet úgy szellemi mint anyagi nagyságának emelésén csüggedés nélkül, kitartóan, s lelkesen munkálkodik. Ezredéves ünnepünk alkalmával Europa népei bámulva látták a magyar nemzet óriási haladását s nem késtek elismerésök adóját leróni a magyar iránt.

Hozzáok szölok még kedves tanuló ifjak. Eljön azidő, hogy a haza a ti munkátokat, a ti szolgálatotokat is igénybe fogja venni. Tegyetek erős fogadást a mai napon a nemzetek Istenének, hogy míg egy csep vér foly ereitekben a hazának üdvére fogtok élni és munkálkodni lankadatlanul és ha védeni kell őseitek örökét küzdeni fogtok a szó fegyverével ajkaitokon, küzdeni fogtok, ha kell tollal, ha kell karddal kezéitekben!

E küzdelemben három szó ragyogjon zászlótokon három szó, három szent fogalom oltártól építések fel szívetekben lelketekben! E három szó védelmében édes, a szenvedés, boldogság a győtrelem. E három szó védelmében rátok ifjak a dicsőség és gyönyör babéra vár e három szóval köszöntlek titeket!

Isten, király, haza!

Az összes tanintézetekben a szülők és az érdeklődő intelligens közönség igen szép számmal volt képviselve.

*) Sajnálattunkra, kellő időben nem állván rendelkezésre, nem közölhetjük. Szerk.

KÜLÖNFÉLÉK.

Halalozás. Megdöböntő hír terjedt el Petrozsényben szombaton a kora reggeli órákban. Mindenki mélyen meghatva értesült a váratlanul bekövetkezett gyászbeszéről. A kik még viruló egészségben látták pénteken este is, hihetetlennek tartották, hogy a leggyengédebb, szerető hitves, a leggondosabb jó anya: Tribus Gyuláné szül. Mészáros Leontine, a női erények valódi mintaképe, társadalmi életünknek általánosan nagyrabecsült és szeretett, kiváló műveltségű tagja legszebb korában jobblétre szenderült. Akkor hagyta itt forrón szeretett övét, midőn legforróbb vágya teljesült Mintha ezt a végtelen boldogságot irigyelte volna meg a sors; elragadta az édes anyát anyagi kis gyermekeitől, a szerető hű hitvest a hön szerető férjűt, elhagyatottá, kietlenné téve a legboldogabb családi otthont. Ily vesztésre nem nyújthat irt a vigasztalás, nem ad enyhét az őstalan részvét; csak Isten igralmasságába helyezett hit adhat megnyugvást. Ez adjon erőt a mélyen gyújtott családnak a mérhetlen csapás elviselésére. A gyászbeszér a mélyen szomorodott család a következő jelentést adta ki:

„Tribus Gyula m. kir. államvasúti állomásfőnök úgy a saját, mint az alulírtak nevében fájdalomtól megtört szívvel tudatja, hogy forrón szeretett, felejtethetetlen neje: **Tribus Gyuláné szül. Mészáros Leontine** életének 39-ik boldog házasságának 15-ik évében, rövid szenvedés után ma reggel 4 órakor az Urban esendesen elszenderült. A megboldogultban vigasztalhatatlan férje a leggyengédebb, legjobb hitvest, gyermekei az őket önfeláldozóan szerető édes anyát, szülei forrón szeretett leányukat vesztették el. A kedves halott hűlt tetemei f. hó 15-én délután fél 5 órakor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint beszentesített s a helybeli sírkertben öröknyugalomra tetetni, az egészszelő szentmise-áldozat pedig f. hó 16-án reggel 9 órakor fog a róm. kath. templomban a Mindenhatónak bemutatni. Áldás és béke lengjen porai felett! Petrozsény, 1901. április hó 13. Mészáros Ágoston es. és kir. őrnagy. Mészáros Ágostonné szül.: Kurellecz Klára szülei. Tribus Gyula férj. Tribus Adrienne, Tribus Klára, Tribus Leó gyermekei. Tribus Antal nyug. m. kir. főmérnök apósa. Tribus Antalné szül.: Valasek Antónia anyósa. Mészáros Alexandrine férj.: Semerak Ágostonné testvére. Semerak Ágoston es. és kir. tűzér-mérnök sógora.

— **Az ág. hitv. ev. templomban a szabadságtörvények szentesítésének ünnepé** a szokásos isteniszte-

let alkalmával, folyó hó 14-én (vasárnap) délelőtt tartatik.

— **A vulkáni segédjegyzői állásra** hirdetett pályázat folytán f. hó 10-én délelőtt a körjegyzőség hivatal-helyiségében Buda Károly főszolgabíró elnöklété és vezetése alatt megejtetett a választás. Miként mult számunkban jeleztük, egyedül Gólya Kálmán okl. jegyző pályázott, ki törvényszabta képesítéssel bírván egyhangulag meg is választottat.

— **Kinevezés.** A kereskedelmi miniszter Julcher Pál dévai posta és távirafőnököt posta- és távirafelügyelőnek nevezte ki.

— **Piskii honvédelmek bizottság** az emlékoszlop 4-ik oldalára illesztett Bem apó bronz öntésű dombormű mellképének leleplezése alkalmára f. hó 14-én vasárnap hazafias ünnepélyt rendez melynek programja szerint a d. e. 10 órakor tartandó Istentisztelet után felvonulás az emlékoszlophoz a m. á. vasúti műhelyi zenekar indulója mellett, a „Hymnusz”: éneklő a népis-kola dalkara. „Fohász” Ábrányítól. Szaválja Hegedűs Imre pisk. tan. „Kurucz nótá” éneklő a polgári olvasókör dalköre az alkalmi beszédet Janesó Ernő esp. plébános tartja majd alkalmi szavaltat után a „Szózat”, ot éneklő a Dalárda.

— **A sorozás** kedden folyó hó 16-án kezdődik a petrozsényi járásban s a Prokopp-féle vendéglőben tartatik, figyelemztetjük reá az érdekelt védköteleseket.

— **Vizbe fult** egy olasz famunkás folyó hó 11-én délután az alsóbaratyényi hídnál. A szerencsétlen ember a fauszatásnál foglalatószkodott és vagy göröcsöt kapott a hideg vízben, vagy a Zsil sebésen rohanó vizén usztatott fatöncök ütötték el. Holttestét a híd-tól 400 méternyire vetette partra a víz.

— **Új értékjegy-füzetek.** A kereskedelmügyi m. kir. miniszter a már forgalomba levő 10, 25, és 35 filléres jegyfüzeteknek kívül tekintettel a nyilvánult keresletre — a magán ipar által előállított levelező lapok bérmentesítésére alkalmas 4. filléres értékjegyeket tartalmazó füzetek kibocsátását is elrendelte. Ezen jegyfüzetek védő lapja világoskék színű. Egy, egy füzet 24 darab leveljegyet tartalmaz és ára 98. fillér.

— **Közlemény.** A közönség tájékoztatására ez alkalomból ismételtén közöljük, hogy a külföldre szoló egyszerű levél díja 25 fillér, a levelezőlap díja 10 fillér; Ausztriába, Bosznia-, Hercegovina-, Németország-, Szerbia és Montenegróval való forgalomban pedig a levél díja 19 fillér, a levelező lap díja 5 fillér. A hiányos bérmentesítéssel a feladók a ezimzetteknek — bizonyára akaratlanul — hátrányokat és kellemetlenségeket okoznak, mert a hiányzó bérmentesítési díjat pótdíjjal együtt a ezimzetteknek kell megfizetniük.

— **A pálinka áldozata.** Pár nap előtt Kenda János erdőmunkás Lónyán annyí pálinkát ivott, hogy teljesen bereszedve távozott a korcsnából. Alig ment, illetőleg dőlőngött 30 — 40 lépésnyire, összeesett, szájaán tödult ki a pálinkagőz s néhány órai kínlás után meghalt.

— **A m. kir. földmívelésügyi miniszter** az erdősítések közzgazdasági becsének s értékének mérlegelése után a versenyre boesájtott erdősítésekért az elsőrendű első nagy jutalmat (1000 kor.) Hosszafalu (brassó-megyei) községnek 95. k. hold; a másodikat (1000 kor.) Peselnek (háromszékmegyei) község Volt urbéses köz-birtokosságának 50 k. hold; a másodrendű első nagydíjat (800 kor.) kisküküllőmegyei völcz községnek 101 k. hold; a másodikat (800 kor.) brassóvármegyei Czer-nátfalu községnek 40 k. hold; a harmadrendű első nagy jutalmat (500 kor.) brassómegyei Tatrang községnek 58 k. hold; a másodikat (500 kor.) a szebenmegyei Szibiel községnek 25 k. hold; kiterjedésű és teljesen kopár területeken kiváló gondnal, nagy költséggel és szakértelemmel létesített erdősítésekért adományozott s ezen felül még nyolcz birtokos egyházközség és közbirtokos-nak 200, 300 — 400 korona elismerő jutalmat adomá-nyozott és több erdőbirtokosnak hason ezímen elismerő okiratot s erdősítetek s erdővédeknek különböző jutalmat adott. Ezen intézkedésből kitűnik hogy várme-gyénk területén ily erdősítések nem létesíttettek, pedig itt is van okként értesíthető nagyon sok terület. Midőn a közzgazdasági érdeket képező erdősítést ily módon mozdítja elő a kormány, kár hogy a parlagon heverő megfelelő területek tulajdonosai a saját érdekükből nem csak súlyt nem helyeznek az erdősítésre, sőt attól ide-genkednek.

— **Szép, tiszta arczbőr** elérézésre szolgál a „Lili-Grème”, mely zsirtalan, nappal használható. Bövebb olvasható a hirdetésben.

Közönség köréből.

Tekintetes Szerkesztő ur!

A hitélet követelménye, hogy a hívő, vallása szerint tartásain részt vehessen; a róm. kath. hívő a szentségekhez járulhasson. Ezért esik zokon, ha a hívő lélek ezen vágya nem nyerhet kielégítést.

Husvét napján elmentem a róm. kath. templomba, hogy az első misén részt vehessek. Nagy csodálkozásomra azonban arról győződtem meg, hogy nem tartatik kismise, továbbá, hogy a segédlelkész ur egyedül gyóntat s számosan eltávoztak, mert több órai várakozás után nem juthattak a gyóntató lelkész elé s egyéb dolguk is lévén eltávoztak a nélkül, hogy a gyónás és áldozás szentségeiben részesülhettek volna.

Én is és vellem együtt igen sokan kénytelenítettünk haza menni a nélkül, hogy husvét napján szent misét halgathattunk volna. Eddig a főnnepek alkalmára kíséítő lelkész is volt Petrozsényben, most még a főesperes-plebános ur is kiment Aninoszára s itt csak a segédlelkész maradt.

Minden nő nem tarthat szakácsnőt, magának kell főzni s így a nagymisén nem vehet részt s ha nincsen kismise, akkor még husvét napján sem hallgathat misét. Felszólaltam, hogy ez a baj orvosoltassék.

S. F.-né. Több róm. kath. hívőné nevében.

CSARNOK.

El, el innen . . .

*El, el innen, messze vágyom;
Itt nem lelem boldogságom,
Mit nekem e sziklás hegyek,
Bölcsődalom nem itt zengett.*

*Van itt esermely, dalos madár,
Susogó lomb, van zöld határ;
Sok, sok virág zöld határon
S mégis innen messze vágyom.*

*Esdre nézem a felhőket:
Jó anyámról, nem rejlenek?
Száll a madár, tőle kérde:
Rozsám hű-e, mint volt régen?*

*Susogó lomb, szellő hajtja,
Szellőt kérde: Él a gárda?
Gondolnak a virágok rám
Itt a távol hegyek alján?*

*Felhő, madár, játszi szellő,
Mindha szólna: Nincs szerető!
Nincsen barát! csak egy anya...
Ha vágy elfog, gondolj arra.*

Hűtlenhez.

*Amott a dombnak oldalában,
Korhadt fűzfá, áll magában.
Gyökerét a féreg rájja;
Bízást attól korhadt fája.*

*Én is állok egy magamban;
Lelkem is felolvad bűbän!
De nem hajlok; nem korhadok
Ne lásd, szívem miként sajog!...*

Emléksorok.

*Besírom egész lelkemet e dalba
Mint a ki vesztett álmaiból siratja.
Emlékeim közt busan elmereng:
És sirni tudnék, sirni, mint a gyermek:
Hogy a kiért éltem e világon,
Magamtól egyre messzebb tűnni látom
S hogy évteltlen, álomszerű, tiszta
Első szerelmem nem tér soha vissza.*

Makai Emil

Fillérestély.

Szegényesen hangzik a czim; de gazdag élvezetet nyújt. Végére is valami karakterisztikus elnevezést csak kell adni annak a szorakoztató estélynek, melyet Petrozsény és vidéke értelmisége annyira megkedvelt. Ezekre az estélyekre is ráillik az a közmondás:

„Jó bornak nem kell czéger!”

Nem kell hangzatos reklámot csinálni a fillérestélyeknek, az intelligens közönség örömmel részt vesz azokon. Az eddigi sikerek szolgálnak biztosítékul arra nézve, hogy várakozáson fölüli élvezetet nyújtanak és e mellett, a tetszésszerint adományozott fillérekkel üdvös, közhasznú cél mozdítatik elő.

A kik ebben a feltevésben jöttek a f. hó 8-iki fillérestélyre, azok nem csalatkoztak, mert az estély úgy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült, amennyiben:

Esti 8 óraker a Wágner szálloda nagyterme zsúfolásig megtelt. Minden hely el volt foglalva.

A rendezősi csemettyü megszólalt, a zaj lecsillapult, majd taps és éljenzés hangzott fel, midőn Szeidelhoffer Klárka kisasszony az emelvényre lépett. Oszatlan figyelemmel hallgatta azután a közönség Kiss József „Rab asszony” című remek költeményét, melyet az előadó urhölgy annyi bensőséggel, oly diszkrétan s oly megkapó színezéssel interpretált, hogy a szünni nem akaró tetszés nyilvánulást méltán megérdemelte. Doppler „Trio”-ját Pán J. Santner J. és Tonházy J. urak, a bányatársulati zenekar kitűnő prim és szekund hegedűsei, illetve gordonkása, a tőlük megszokott bravúrral és precizitással adták elő, érvényre emelve a mesteri zenemű minden szépségét. Zajos tapsal és éljenzéssel fejezte ki a közönség elismerését.

Dr. Sáringer János gymn. tanár ur a: „Villám-ról” tartott előadást. A hálás témát a jeles értekező ötletes és szellemes felhasználással s alkalmazással szórakoztatóan domborította ki. Ismertetésének legmulattatóbb része volt a záradékul produkált azon legújabb elmélet, melyet egyik iskolában a tanfelügyelő látogatása alkalmával egy tanuló előadott, mondván:

„Ha a villámlást látva a menydörgésig 5-ig tudok olvasni, akkor 5 kilométernyire csapott le a villám;

— ha a villámlás után a menydörgésig csak egyet tudok olvasni, akkor egy kilométer távolságra csapott le a villám;

— ha a villámlás és dörgés közötti idő alatt egyet sem tudok olvasni, — akkor belém csapott az istennye.”

Természetesen, megéljenezte a hálás közönség az előadót. Meg is érdemelte.

Grosz Náci ur, Petőfi: „A király esküje” című költeményét szavalta distingvált színezéssel s oszatlan hatást kelte. Megéljeneztek.

Pán J. és Santner J. urak hegedű „Duo”-jának produkálása művészi színvonalon állt s általános elismerésben részesült, mely zajos tetszés nyilvánulásban jutott kifejezésre.

Fekete Aranka kisasszony lépett ezután az emelvényre s előadta a „Szerenád” című monologot kedves naivitással, magával ragadó bensőséggel és hűséggel oly ügyesen, hogy a várakozást felülmúló sikerhez a közönség kitűnő elismerésén túl őszintén gratulálunk. A kisasszony hangja, megjelenése, minden mozdulata, egy képzett és gyakorlott színművésznőt sejtet a hallgatóval, a mi oly fiatal leánynál méltán felkölti a esodálattal határos elismerést.

Gyönyörködtető jelenség volt, midőn 16 kisasszony az emelvényre lépett. És a közönség elragadtatása akkor jutott a tetszészaj nyilvánulása mellett kifejezésre, midőn Pán J. ur dirigálása mellett három hangon elénekelték a Kosuthi notát: „Tavaszi elmúlt”.... közkívánsátra kétszer is megismételték.

Az ének és zene-produkciók hatását nagyban emelte Pelger Piroška k. a. ügyes és szép zongorakísérete.

Kihurdták azután az asztalokat s székeket a tereméből s megkezdődött a tánc, mely vidám hangulat mellett hajnalig tartott.

Szerkesztői üzenetek.

Több közlemény mai számunkból térszűke miatt kimaradt. Kérünk türelmet.

NYILTTÉR.)

Névtelen levelezőnek.

Valami ismeretlen pimasz, oktondi kedvtelést talál abban, hogy képes levelezőlapokat küldöz névtelenül tisztességes családokhoz és leányom nevére is czimezve. Tudom, hogy sokkal gyávább az illető, semhogy magát megismertetni merné, azért tehát figyelmeztetem, hogy komiszkodásával hagyjon fel, mert ha kilétét sikerül kipuhatolnom, elveszem a kedvét az ily időtlenkedésektől.

Petrozsény, 1901. ápril 13.

Eder Ottó.

*) E rovatban közlöttékért nem vállal felelőséget a Szerk.

Koncert-czimbalom.

Egy, alig használt, kettős keretű egészen új s kitűnő hangu

koncert-czimbalom

esztorgályozott lábakkal igen jutányos áron, előnyös feltételek mellett eladó. Számlával igazolható vételára 300 korona volt, most féláron megszereshető. Megtekinthető a Wágner-szállodában s ugyanott értekezhetni a tulajdonossal.

Kováts József,
czimbalmos.

**Jobb és megbízhatóbb
gazdasági- és kerti-magvak**

nem léteznek, mint a minőket

27 év óta szállít

MAUTHNER ÖDÖN

cs. és kir. udvari szállító magkereskedése
BUDAPESTEN

Irodák és raktárak: **VII. Rottenbiller-utca 33.**
(Közuti villamos megállóhelye.)

Elárusító helyiségek: **VI. Andrassy-ut 23.**
(A m. kir. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kívánsátra ingyen és bérmentve küldi.

Salgó-Tarjáni vastengely.

**Élet- és baleset
biztosítási
ügynökség.**

Kitünő borostyánkő olaj, máz-festék.	7—42	Flobert-fegyver és töltvények.
--	------	--------------------------------------

Asfalt fedél-lemez, melyhez kátrány nem szükséges.

Van szerencsénk Petrozsény és vidéke n. é.
közönségének becses tudomására hozni, hogy

Weisz Testvérek.

7-10

Kérek részemre
tervezettel együtt küldeni.

I. oszt. m. kir. szab. osztálysorsjatek eredeti sorsjegyet a hivatalos	
utánvételezni kérem	
Az összeget — korona összegben	
postautalvánnyal küldöm.	
mellettelem bankjegyekben (elvételekben.)	
A nem tetsző törölendő.	

— 30 —

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.